

1ste Valgkreds (Ellinger) tale om de frederiksborgske Borgeres Beklagelser angaaende Stationen paa Frederiksberg, der nu kun er Godsstation, medens Personbefordringen er fjernet, var jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at der bør gøres noget for at tilfredsstille denne meget store Bydel, men jeg vil dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der her under Debatten om Jernbaneloven blev fremsat, vistnok fra flere Sider, den Udtalelse, at man som Erstatning for den nedlagte Frederiksberg Station vilde kunne regne med Holdepladsen ved Vester Fælledvej og Stationen ved Valby. Og Holdepladsen ved Vester Fælledvej ligger ogsaa mest centralt for Vesterbro. Men det er kun Frederikssundsbanens Tog, der holder der, alle de Tog, der gaar i Retning af Roskilde, holder ikke ved Vester Fælledvejs Station, hvorfor Folk tvinges til enten at gaa til Valby Station eller til Hovedstationen inde i København. Trods alle de gode Ord, der ellers kan siges om den nye Jernbaneordning, mener jeg, at der her maa ske en Ændring.

Der maa laves en virkelig Station ved Vester Fælledvej. Derved fremmes forskellige Interesser. Valby Station er jo skilt fra Frederiksberg ved de 2 store Parker, Frederiksberg Have og Søndermarken, hvorimod Vester Fælledvej har god Forbindelse med i alt Fald en Del af Frederiksberg. Det har ogsaa Betydning for alle dem, der kommer ind fra Stationerne mellem Valby og Taastrup og skal til Birkekantoret, som netop ligger i den Del af Frederiksberg Kommune, der grænser nærmest op til Vesterbro. Det har endelig sin store Værdi for Arbejderbefolkningen paa Vesterbro. Der er jo en Tendens til at flytte bort fra de store Byers mørke og skumle Gader, og denne Udflytning kan man kun ønske et endnu større Omfang. Og særlig betyder denne Udflytning meget for Arbejdere, der hober op i Kaserner, hvor der kan være omtrent 100 Familier og maaske 500 Mennesker i en eneste Ejendom. Jeg skal i den Henseende blot henlede Opmærksomheden paa det saakaldte Saksogadekvarter, som jeg har den Ære at repræsentere. Her er uægtelig et Boligspørgsmaal, der trænger til Løsning, og jeg vilde ønske, at man en Gang kunde tænke sig Kulturen med sin mægtige Plov grave nogle dybe Render gennem disse store Arbejderkvarterer, hvor Luft og Lys spærres ude til Skade baade for Sundhed og maaske ogsaa ofte for Moral. Jeg vilde haabe, at denne de store Byers

Forbandelse — maaske den største Forbandelse, der knytter sig til store Byer — maatte blive fjernet. Den Udflytning, der foregaar, glæder derfor vistnok alle, som har Interesse for sundere og bedre Vilkaar for Arbejderbefolkningen, og det tør man vel haabe, vi alle har. Medens nu Velhaverne mest flytter mod Nord, ud i Strandvejskvarteret, flytter Arbejderne derimod mod Vest, og det vilde derfor være af særlig stor Værdi for Arbejderne, om der var en virkelig Station ved Vester Fælledvej, idet de derved opnaaede en meget lettere Forbindelse med deres Hjem i deres smaa Huse ude mod Vest. Jeg tillader mig derfor at udtale det beskedne Haab, at den højtærede Trafikminister vil være i Stand til at imødekomme Arbejdernes Ønske paa dette Punkt, hvorved han samtidig vilde imødekomme andre Interesser. Men vil man virkelig lade Holdepladsen ved Vester Fælledvej vederfares en Begunstigelse, som den ikke har i Øjeblikket, kan det kun ske ved, at man gør den til en virkelig Station. For Øjeblikket er der kun en aaben Ventesaal til Brug baade Vinter og Sommer; den burde indrettes saaledes, at den virkelig bød de rejsende et Sted, hvor de nogenlunde uantastede af Vejret kunde oppebie Togenes Ankomst. Endvidere burde der fra denne Station være Forbindelse Vest paa over Roskilde.

Efter at jeg nu har henvendt mig til den højtærede Trafikminister, skal jeg rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister, idet jeg tillader mig at at lyse efter en Naturfredningslov. Man har i København en Forening til Byens Forskønnelse, og der bidrages paa mange Maader til, at Byen kan blive en virkelig smuk By — Taarnenes By, som man allerede kalder den. Selv om der er Kvarterer, der endnu skæmmer denne By og virkelig ikke bidrager til at gøre den til en skøn By, har man dog i de senere Aaringer ved Anlæg af nye, bredere og smukkere Gader og ved Opførelse af en Række Taarne opnaaet at forbedre Københavns Fysiognomi. Men naar man tænker sig denne Iver for at forskønne en By, af hvilken Grund kunde man da ikke tænke sig en endnu større Opgave løst ved Statens Hjælp, nemlig at frede Naturen? Hvis man drager en Sammenligning mellem noget af det skønneste, der fandtes i Københavns Nærhed, Strandvejskvarteret langt oppefter, for 30 Aar siden, og Tilstanden nu, maa jeg sige, at jeg er bedrøvet over den Forandring, der er sket. Der er snart